

4.7 *ROB WARING: JALAN PANTAI SARI*

For TWINE percussion duo. Håkon Stene og Kjell Tore Innervik.

Verket ble skrevet våren 2005 og er et verk for to utøvere. En på den kvarttonestemte marimbaen og en på den normale marimbaen. Inspirasjonen for verket var et lengre studieopphold på Bali. Tradisjonelle elementer som melodi i venstre hånd og rytmisk komp i høyre hånd er tatt med. Tradisjonelle rytmiske modulasjoner og periodfølelser er med. Og ikke minst er deling av melodien og kompet ”interlocking” mellom to utøvere et sentralt element. Men det sterkeste inspirasjonselementet fra Bali er læringsmåten. Muntlig overlevering fra mester til novise. Dette var en for oss ny metode for å gi innsikt og for å etablere kvalitet i sluttproduktet.

Rob ønsket at vi skulle lære oss denne komposisjonen fra han uten noter. Han hadde skrevet låta i et sequenser program og spilte av sekvenser, fortalte oss hva vi skulle spille. Hør på dette, det starter på tonen C, rytmikken er slik, perioden går frem til dette, nei tre ganger dette ikke bare to, feil tone! En hel mengde verbale instruksjoner for å lære oss tonene. Dette gjorde jeg og Håkon samtidig. Jeg prøvde å repetere mine deler, mens Håkon lærte en ny og motsatt. Så prøvde vi sammen og bygget et forløp. Utrolig moro! Utrolig slitsomt... Hjernen kokte etter kun kort tid. Mengden materiale vi kunne absorbere på en økt var svært begrenset i starten, men økte etter hvert som vi hadde noe kjent materiale. Vi gjennomførte noen uker på våren og noen uker på høsten og så stoppet det helt opp. Prosessen med å møtes alle tre var tidkrevende og krevde mye fokus. I den hektiske hverdagen med tidsfrister, konserter, andre verker som skulle innøves var det vanskelig å finne tid til repetisjon og for hver session startet vi på nytt.

Vi gikk i gang på nytt og skulle nå øve med sequenser og audiofiler uten at Rob var tilstede. Jeg og Håkon avtalte tid og spilte av audiofiler og prøvde å repetere materialet vi hadde lært av Rob. Det var tungt, men det lot seg gjøre. Vi prøvde på nye deler, men innså fort at det var ambisiøst for vårt gehør. Rytmikken var grei å få til men de tonale strukturene var vanskelig å huske å oppfatte. Vi kom litt videre før det stoppet opp. Usikkerheten på om det vi spilte var stor, og spørsmålene oss i mellom mange: husker du om det var C eller D? Hvor mange ganger skulle vi spille denne frasen? Hva kommer nå?

Vi prøvde på nytt. Nå var det desember 2007. OK. Hva gjør vi for å nå vårt mål om å lære dette verket? Den auditive veien er for oss tung. Veien inn i musikken er det sentrale i denne prosessen. Ønsket fra komponisten om ikke å tenke ”noter” men noe annet måtte kunne realiseres på annet vis, eller i hvert fall sees på med et større perspektiv. Forventningene til oss selv om at vi med vår bakgrunn og hverdag skulle løse denne oppgaven var nok i høyeste laget. Men læring handler nettopp om å finne best mulig vei in i en problemstilling. Vi ble nødt til å blande inn kjente læringsmønstre for å komme videre. Vi beholdt den auditive innfallsvinkelen for å få et overblikk over materialet, og for å få en auditiv representasjon om målet. Vi støttet oss med noter for å bli trygg på materialet og for å lære polyrytmiske elementer. Vi brukte noter for å lære tonehøyder. Vi brukte samtalen og verbale instruksjoner i dialogform oss imellom bekrefter vår felles forståelse av musikken. Vi satte notene eller langt fra instrumentet slik at vi presset oss til ikke å se på noter når vi øvde. Vi memorerte en frase og repeterte denne på instrumentet og spilte den så sammen og

bygde et forløp. Dette resulterte i 3 minutter som vi var sikre på var riktige noter og riktig rytmikk.

Vi trenger en justering av kursen for å komme i mål. Selvstendig mulighet for øving med Audiofiler og støtte materiell som passer utøveren etter personlige egenskaper og læringsmønstre. Vi må komme over fokuset på å lære notene å bruke ensembletiden til å jobbe med musikalske elementer. Materiellet sitter bedre med læring på flere felter i kombinasjon. Noter, audiofiler og instruksjoner støtter hverandre og gir komplimenterende innfalsvinkler til musikken.

Verket er i alt på 15 minutter og vi planlegger at i løpet av våren 2008 skal vi få verket inn på vårt repertoar.